

blive en Produktion, som har økonomisk Betydning for Landet, maa der en Organisation til af den nævnte Art. Jeg skal gerne indrømme, at saa længe der ikke findes en saadan, vil det, Staten kan udrette, blive af forholdsvis mindre Værdi. Men det, som skal ske i saa Henseende, maa komme udefra. Jeg glæder mig ogsaa over, at der er Kræfter i Bevægelse, der paa samme Maade, paa hvilken det er sket for andre vigtige beslægtede Produktioners Vedkommende, nu tilstræber en Organisation, saa at navnlig de mange mindre Jordbrug — og det er jo for dem, Spørgsmaalet specielt har Interesse — gennem Organisation kan komme til at skabe en Frugtavl, der virkelig kan betegnes som en Storproduktion med Ensartethed og Fasthed i Kvaliteten, og da vil dette Spørgsmaal blive et økonomisk vigtigt Spørgsmaal. Men skal man naa til det, saa tror jeg, at det første, som tiltrænges, er, at man, i Stedet for at have et Virvar af forskellige Sorter, hvoraf det store Flertal slet ikke egner sig for Klimaet eller Jordbunden, samler sig om nogle faa hensigtsmæssige Frugttræsarter. Det sker ikke igennem Reklamer eller derved, at man udraaber ud over Landet: Det og det er en Sort, vi skal samles om. Der maa foreligge Erfaringer paa Grundlag af flere Aars Iagttagelse. Det er det, der tiltrænges her, og her forekommer der mig at være et Omraade, hvor Staten paa en passende og naturlig Maade kan yde sit Bidrag; men selve Organisationen maa det blive de paagældende Frugtavleres egen Sag at skabe.

Ud fra denne Betragtning har jeg fundet det Forslag, der paa ny er blevet fremsat af Statens Planteavlsudvalg, saa vel motiveret, at jeg ikke har kunnet forsvare ikke at fremsætte dette Lovforslag til Overvejelse her i Tinget. Jeg har vel været vidende om, at der paa tværs af alle Partirammer — det kan jo undertiden være ønskeligt, at Partiskel ikke er afgørende i alle Spørgsmaal — er Uoverensstemmelser med Hensyn til dette Lovforslag. I øvrigt takker jeg for de velvillige Udtalelser, der er fremsatte, og vil slutte med at udtale Haabet om, at det i det Udvalg, der nedsættes, maa lykkes at komme til Enighed om en Løsning af Spørgsmaalet, der maa vise sig at være til Gavn for den Produktion, her er Tale om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. Hedegaard afviste ikke Tanken om Forhandling, han er villig til at lade sig overbevise, og det er meget godt. Han har ikke nogen stor Tro til, at det kan lade sig gøre, men det ved man ikke. Det ærede Medlem mente, at de opstillede Beregninger fra første Færd var umulige. Beregningerne støtter sig til de Erfaringer, vi har gjort ved Hornum, og de Beregninger, vi har derfra, har i alt Fald slaaet til; men derfor kan det jo godt være, at de ikke vil slaa til ved denne Lejlighed. Det vil Tiden vise. Jeg har nu den Tro, at det vil vise sig, at Underskuddet ikke vil blive mere end 10 000 Kr. Jeg tror endda, det er rigeligt regnet. Selvfølgelig er det i disse Tider vanskeligt at lægge et Budget, der holder til Punkt og Prikke; men selv om der sker Forskydninger indenfor de enkelte Poster, tror jeg dog ikke, at hele Underskuddet vil blive større, end der er Tale om her. Dette støtter jeg paa, at de Frugttræer, der skulde udplantes i Aar, har man netop nu. De er netop tiltrukne under ganske ensartede Forhold, okulerede og forædlede paa ganske ensartede Grundstammer — det er nødvendigt at have ganske ensartet Materiale. De vil gaa til Spilde, hvis man ikke bruger dem her.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard mente, at en Anstalt som denne netop vilde fremme dette, at man fik Frugtsorter, som saa gode ud, og saa vilde man komme til at gøre de Fejl, som der er gjort med Hensyn til Frugten Celine. Nej, det, der skete med Celine, var, at den kom fra Udlandet, udskreget gennem en stærk Handelsreklame. Var den kommet ind paa Iagttagelsesplantningen, vilde man nok have opdaget dens Svagheder, og saa vilde den ikke være kommet ud. Men i øvrigt har jeg ofte nok sagt, at det, som sker paa den paatænkte Anstalt, ikke skal tjene som afgørende Prøve; men denne foretages til sidst paa de forskellige Forsøgsstationer. Det, der skal opnaas, er, at man ikke skal behøve at give sig til at prøve alle de umaadelig mange Sorter, vi har, men at en vis Del kan blive skudt ud paa Forhaand ved Sammenligningen; til Prøvelse paa Forsøgsstationen vil der da foreligge et saadant Materiale, om hvilket man kan vide, at det er værd at prøve. Men til de foreløbige Sammenligninger kan vi ikke bruge Forsøgsstationerne, der er heller ingen Plads dertil.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard mente, at det, der her var fremsat, var i højeste Grad usandsynligt. Jeg kan natur-